

Fremsat den 00. december 2014 af uddannelses- og forskningsministeren (Sofie Carsten Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ligningsloven og lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

(Forenkling af SVU-ordningen)

§ 1

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lovbekendtgørelse nr. 364 af 9. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *titlen* udgår »(SVU)«.

2. Overalt i loven udgår »og Uddannelsesstøtte«.

3. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, kan få SVU til uddannelse efter § 4, *stk. 1*.«

4. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »efter kapitel 3«.

5. § 2, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter *stk. 4* og 5.

6. I § 4, *stk. 2*, udgår », herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsestid kan være forskelligt for de uddannelser, der er nævnt i *stk. 1*, nr. 1-4,«.

7. § 4, *stk. 3*, ophæves.

8. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår », jf. dog § 6«.

9. § 5, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

10. § 5, *stk. 2* og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 2*.

11. I § 5, *stk. 4*, der bliver *stk. 2*, udgår »og om administration af de perioder, der er nævnt i *stk. 2* og 3«.

12. § 6 ophæves.

13. I § 12, *stk. 2*, ændres »§ 5, *stk. 1-3*,« til: »§ 5, *stk. 1*,«.

14. I § 13, *stk. 5*, udgår », om at mindstekravet til den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden kan være forskelligt ved beregningen af SVU til de uddannelser, der er nævnt i § 4, *stk. 1*, nr. 1-4,«.

15. I § 16, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Vedkommende minister, jf. § 1, kan efter forhandling med finansministeren bestemme, at administration af krav om tilbagebetaling varetages af Statens Administration, og at Statens Administration kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU.«

16. I § 20, *stk. 1* og 2, og § 22, *stk. 3*, indsættes efter »Styrelsen for Videregående Uddannelser«: », Statens Administration«.

17. I § 20, *stk. 1*, og § 21, *stk. 6*, udgår »og arbejdsløsheds-kasser«.

18. I § 20, *stk. 2*, og § 21, *stk. 4*, udgår »og arbejdsløsheds-kasserne«.

19. § 21, *stk. 1*, affattes således:

»Vedkommende minister, jf. § 1, kan bestemme, at visse opgaver efter denne lov varetages af uddannelsesstederne.«

20. I § 21, *stk. 2*, udgår »og efter forhandling med beskæftigelsesministeren om arbejdsløsheds-kassernes«.

21. § 21, *stk. 5*, affattes således:

»Stk. 5. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fører tilsyn med uddannelsesstedernes varetagelse af opgaver efter stk. 1. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om tilsynet og om forvaltningsrevision af uddannelsesstedernes opgaver. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om, at ministeren eller Styrelsen for Videregående Uddannelser eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fra uddannelsesstederne kan kræve oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet.«

22. I § 22, *stk. 1*, udgår »eller arbejdsløshedskassen«.

23. I § 22 *a*, *stk. 1*, *1. pkt.*, ændres »restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »Statens Administration«.

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 12. september 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 26 *b* udgår »(SVU)«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, foretages følgende ændring:

1. Tre steder i § 31, *stk. 1*, udgår »(SVU)«.

§ 4

I lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 880 af 8. august 2011, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 634 af 16. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 47, *stk. 2*, *1. pkt.*, og i *stk. 3*, *1. pkt.*, udgår »(SVU)«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2015.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om SVU, der er modtaget inden lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Ophør af arbejdsløshedskassernes virke som SVU-administrator
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Forenkling af beskæftigelseskrav
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Forenkling af støttesystemet for SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Harmonisering af kravet om antal ugentlige undervisningstimer ved SVU til deltidsuddannelse
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Administration af krav om tilbagebetaling
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Tilsyn
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-loven) har til formål at skabe økonomisk grundlag for, at voksne kort-uddannede på undervisningsministerens område kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og at voksne på uddannelses- og forskningsministerens område kan deltage i videregående uddannelse. SVU-ordningen administreres af Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen) efter bemyndigelse fra henholdsvis undervisningsministeren og uddannelses- og forskningsministeren. Lovforslaget har til formål at forenkle SVU-ordningen med henblik på at lette administrationen af og vejledningen om ordningen.

2. Lovforslagets baggrund og formål

SVU-loven blev vedtaget som led i en samlet voksen- og efteruddannelsesreform og trådte i kraft den 1. januar 2001. I reformen blev de tre eksisterende godtgørelsesordninger for voksnes deltagelse i voksen- og efteruddannelse (AMU-kursusgodtgørelse, voksenuddannelsesstøtte (VUS) og uddannelsesorlovsydelse) erstattet af lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). For såvel SVU-loven som VEU-godtgørelses-

loven gælder, at de i et vist omfang indeholder vilkår fra de tre tidligere godtgørelsesordninger.

I SVU-loven skelnes mellem SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse (kapitel 3) og SVU til videregående uddannelse (kapitel 4). I reglerne om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse er der indarbejdet en række vilkår for tildeling af støtte fra den tidligere lov om voksenuddannelsesstøtte (VUS), mens reglerne for SVU til uddannelse på videregående niveau indeholder en række vilkår for tildeling af støtte, som stammer fra den tidligere lov om orlovsydelse til uddannelse. SVU-ordningen har således af historiske årsager en noget sammensat karakter med forskelle i støttebetingelserne alt efter, hvilken uddannelse der søges om støtte til. Denne kompleksitet kan medvirke til at vanskeliggøre vejledningen og administrationen af ordningen.

Som led i opfølgning på finansloven for 2014 blev SVU til videregående uddannelse med virkning fra den 1. februar 2014 målrettet uddannelsessøgende, der højst har gennemført en uddannelse på erhvervsakademineiveau. Målretningen har medført et stort fald i antallet af ansøgninger om SVU, og en uændret tilrettelæggelse af SVU-ordningen vil føre til, at de administrative omkostninger set i forhold til antallet af ansøgninger vil stige. Med dette lovforslag foreslås derfor

en række forenklinger, der kan lette vejledningen og administrationen af ordningen uden at bryde med intentionerne bag SVU-ordningen. Det foreslås herunder, at vilkårene for at få støtte til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og til videregående uddannelse i højere grad harmoniseres.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Ophør af arbejdsløshedskassernes virke som SVU-administrator

3.1.1. Gældende ret

SVU-ordningen administreres efter bemyndigelse fra henholdsvis undervisningsministeren og uddannelses- og forskningsministeren af Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen). Vedkommende minister kan herunder bestemme, at visse opgaver varetages dels af uddannelsesstederne, dels efter forhandling med beskæftigelsesministeren af anerkendte arbejdsløshedskasser. SVU-ordningen administreres decentralt af en række udvalgte uddannelsessteder og arbejdsløshedskasser; de såkaldte SVU-administratorer. SVU-administratorerne vejleder uddannelsessøgende og arbejdsgivere om SVU og modtager, kontrollerer og videresender ansøgninger om SVU til styrelsen. Styrelsen vejleder SVU-administratorerne og træffer afgørelse om SVU.

Det følger af SVU-bekendtgørelsen, hvem der er SVU-administrator, og de nuværende SVU-administratorer er:

- Anerkendte arbejdsløshedskasser.
- Voksenuddannelsescentre.
- Professionshøjskolen Lillebælt.
- Professionshøjskolen VIA University College.
- Professionshøjskolen University College Nordjylland.
- Professionshøjskolen University College Syddanmark.
- Professionshøjskolen Metropol.

Ved ansøgning om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse afleverer den uddannelsessøgende ansøgningen til vedkommendes arbejdsløshedskasse eller et voksenuddannelsescenter. Ansøgning om SVU til videregående uddannelse afleveres til en af de udvalgte professionshøjskoler eller til vedkommendes arbejdsløshedskasse. Arbejdsløshedskasserne modtager således både ansøgninger om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og til videregående uddannelse, men modtager tilsammen kun 3-4 pct. af den samlede ansøgningmængde.

Arbejdsløshedskassernes mulighed for at være SVU-administrator stammer fra ordningens start, hvor også dagpengeberettigede ledige kunne modtage SVU. Der blev ikke ændret ved arbejdsløshedskassernes mulighed for at være SVU-administrator, da bestemmelserne om lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse med virkning fra 1. august 2009 blev flyttet fra Undervisningsministeriets lovgivning til Beskæftigelsesministeriets lovgivning, jf. lov nr. 478 af 12. juni 2009 om samling af indsatsen og finansieringsansvaret for forsikrede lediges ret til selvvalgt uddannelse under Beskæftigelsesministeriet.

3.1.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget bortfalder arbejdsløshedskassernes mulighed for at virke som SVU-administrator. Da arbejdsløshedskasserne behandler få ansøgninger, har de forholdsmæssigt sværere ved at oparbejde viden og erfaring på området. Som følge heraf har arbejdsløshedskasserne behov for relativt mere vejledning end de administratorer, der behandler mange ansøgninger. Med forslaget samles det reducerede antal ansøgninger hos færre SVU-administratorer, som dermed har mulighed for at vedligeholde deres viden og erfaringsgrundlag.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 17-20 og 22.

3.2. Forenkling af beskæftigelseskrav

3.2.1. Gældende ret

Det er en betingelse for retten til SVU, at den uddannelsessøgende er beskæftiget uden offentligt tilskud på en arbejdsplads i Danmark. Udover kravet om at være aktuel beskæftiget i en uopsagt stilling, stilles der også krav om, at den uddannelsessøgende har været beskæftiget i en vis periode forud for uddannelsen med SVU.

For at få SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse er det en betingelse, at den uddannelsessøgende har været i beskæftigelse hos nuværende arbejdsgiver i mindst 26 uger, umiddelbart før uddannelsen begynder. Er den uddannelsessøgende sæsonarbejder, løsarbejder eller vikar, kan de 26 uger hos samme arbejdsgiver optjenes over en periode på 2 år.

For at få SVU til videregående uddannelse er det en betingelse, at den uddannelsessøgende inden for en periode på 5 år, før uddannelsen begynder, har været i beskæftigelse svarende til mindst 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Er den uddannelsessøgende deltidsbeskæftiget, dog svarende til 2 års fuldtidsbeskæftigelse.

De overfor beskrevne forskelle i beskæftigelseskravene kan føres tilbage til vilkårene fra de tidligere støtteordninger voksenuddannelsesstøtte (VUS) og uddannelsesorlovsydelsen.

3.2.2. Den foreslåede ordning

SVU-ordningen blev som tidligere beskrevet indført i 2001, og der ses ikke længere at være et reelt behov eller begrundelse for at opretholde ligheder med de tidligere ordninger. For at lette vejledning og administration af ordningen og ikke mindst forståelsen hos de uddannelsessøgende foreslås det derfor at fastsætte samme beskæftigelseskrav for tildeling af SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og til videregående uddannelse.

Det foreslås, at det beskæftigelseskrav, som i dag er gældende ved ansøgning om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse, fremover også skal gælde ved ansøgning om SVU til videregående uddannelse. Kravet om, at den uddannelsessøgende har været i beskæftigelse hos nuværende arbejdsgiver i mindst 26 uger umiddelbart før uddannelsen begynder, er enkelt at administrere og forstå.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4 og 5.

3.3. Forenkling af støttesystemet for SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse

3.3.1. Gældende ret

Det følger af § 5 i SVU-loven, at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse gives inden for et samlet støttesystem på højst 40 uger omregnet til heltid. SVU gives til forberedende voksenundervisning, almen voksenuddannelse, gymnasial uddannelse og anden uddannelse på tilsvarende niveau, herunder danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der kan gives støtte til. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om omfanget af den uddannelsessøgendes adgang til SVU til deltagelse i forberedende voksenundervisning. Efter de gældende regler i SVU-bekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 917 af 3. juli 2013, kan der indenfor perioden på 40 uger højst gives støtte til forberedende voksenundervisning i op til 18 uger omregnet til heltid.

SVU kan gives til uddannelsessøgende, der er fyldt 25 år og indtil nået folkepensionsalder. Dog kan 20-24-årige uddannelsessøgende ud over den ovenfor nævnte periode på 40 uger, få SVU i indtil 18 uger omregnet til heltid til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne. Uddannelsessøgende, der benytter muligheden for at få SVU, inden de fylder 25 år, har således mulighed for at få SVU i op til i alt 58 uger, mens uddannelsessøgende, der først søger om SVU efter at de er fyldt 25 år, højst kan få SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse i 40 uger.

Baggrunden for, at der blev etableret en særlig støtteramme for unge under 25 år, skal ses i lyset af, at der med vedtagelsen af SVU-loven og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse blev indført en særlig støtteramme på 30 uger målrettet aldersgruppen under 25 år. Rammen på 30 uger var en fællesramme, hvori forbrug af henholdsvis SVU og VEU-godtgørelse blev fratrasket. Den fælles ramme udgik af SVU-loven, da bestemmelserne om lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse med lov nr. 478 af 12. juni 2009 blev flyttet fra Undervisningsministeriets lovgivning til Beskæftigelsesministeriets lovgivning.

Voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt efter den lovgivning om støtte til voksenuddannelse, der var gældende forud for vedtagelsen af SVU-loven, skal efter de gældende regler i SVU-loven fradrages i støtterammen på 40 uger. Dog kan uddannelsessøgende, der ikke kan få SVU inden for rammen på 40 uger, på grund af fradrag for tildelt støtte udbetalt før den 1. juli 2000, få SVU i op til 18 uger omregnet til heltid til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne.

3.3.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget forenkles reglerne for at modtage SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse afgørende. De mange forskellige rammer for tildeling af

SVU medvirker til at gøre reglerne komplicerede at vejlede om og administrere, herunder understøtte digitalt. Det foreslås derfor, at den gældende bestemmelse i SVU-lovens § 5, stk. 1, hvorefter SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse gives inden for et samlet støttesystem på højst 40 uger omregnet til heltid, fastholdes, mens de øvrige støtterammer foreslås ophævet.

Undervisningsministeren fastsætter efter SVU-lovens § 4, stk. 1, nærmere regler om, hvilke uddannelser der på følgende uddannelsesområder kan gives SVU til: forberedende voksenundervisning, almen voksenuddannelse, gymnasial uddannelse eller anden uddannelse på tilsvarende niveau. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 2, stk. 2, kan uddannelsessøgende, der er i alderen fra 20 år og op til 25 år, få SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne. Da snittet mellem lov og bekendtgørelse, ved fastsættelse af hvilke uddannelser der giver ret til SVU, ikke er entydigt, foreslås det, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, kan få SVU til uddannelse efter § 4, stk. 1. Med forslaget bliver reguleringen af, hvilke uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, der kan få SVU til uddannelse mere entydig. Bemyndigelsen vil i første omgang blive anvendt til at fastsætte regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år kan få SVU til forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning for voksne, specialundervisning for voksne og danskuddannelse til voksne udlændinge med m.fl. SVU til de 20-24-årige gives med forslaget inden for den samlede ramme på højst 40 uger omregnet til heltid. Med forslaget bortfalder således muligheden for at de 20-24-årige unge kan udvide 40 ugers rammen med op til 18 uger.

Forenklingsforslagene indebærer også, at muligheden for at fastsætte regler om omfanget af de uddannelsessøgendes adgang til forberedende voksenundervisning med SVU ophæves. Med forslaget skal tildeling af SVU til forberedende voksenundervisning, som det er tilfældet for de øvrige SVU-berettigende uddannelser, alene kunne rummes inden for 40 ugers-rammen.

Med forslaget ophæves endvidere bestemmelsen om, at voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt efter tidligere lovgivning om støtte til voksenuddannelse, skal fradrages i rammen på 40 uger. De tidligere støtteordninger er i praksis for længst udfaset, og det kan ikke anses for hensigtsmæssigt at skulle opretholde og vedligeholde den digitale understøttelse af bestemmelsen. Tilsvarende foreslås det, at den særlige ramme, hvorefter uddannelsessøgende, der ikke kan få SVU på grund af fradrag for støtte udbetalt før den 1. juli 2000, kan få SVU til forberedende voksenundervisning og specialundervisning for voksne, ophæves. Der er i dag ingen reel begrundelse for at opretholde disse bestemmelser.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3 og 6-13.

3.4. Harmonisering af kravet om antal ugentlige undervisningstimer ved SVU til deltidsuddannelse

3.4.1. Gældende ret

SVU gives som tilskud til dækning af den uddannelsessøgendes levetidskostninger for en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid. Der gives ikke SVU til uddannelse, der berettiger til mindre end svarende til 1 uges støtte omregnet til heltid.

SVU tildeles på baggrund af en beregnet uddannelsestid og antallet af timer med fravær fra arbejdspladsen på grund af deltagelse i uddannelse med SVU. Der kan ikke gives SVU for uddannelsestid, der overstiger den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden.

Undervisningsministeren kan efter SVU-loven fastsætte regler om uddannelsestiden, herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsestid kan være forskellig for de uddannelser på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse, der giver ret til SVU. Det følger således af de gældende regler, at det som hovedregel er en betingelse for at få SVU til deltidsuddannelse, at den ugentlige uddannelsestid er mindst 6 timer. Dog blev der med lov nr. 1456 af 22. december 2004 om udvidet adgang til SVU givet mulighed for SVU til forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning for voksne eller specialundervisning for voksne, når den ugentlige uddannelsestid er mindst 3 timer. Formålet med nedsættelse af kravet til den ugentlige nedsættelse af tallet var at styrke indsatsen for de kortuddannedes deltagelse i efter- og videreuddannelse. Kravet til den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden blev tilsvarende nedsat til 3 timer ved deltagelse i ovennævnte uddannelser.

3.4.2. Den foreslåede ordning

Med henblik på at forenkle vejledningen og administrationen af SVU-ordningen forslås det, at der fastsættes ét fælles mindstekrav til antallet af undervisningstimer ved ansøgning om SVU til deltidsuddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse. Det foreslås, at reglerne om den ugentlige uddannelsestid bliver udformet sådan, at der, uanset hvilken uddannelse der er tale om, alene stilles krav om mindst 3 ugentlige undervisningstimer ved deltagelse i uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse. Da der ikke kan gives SVU for uddannelsestid, der overstiger den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden, foreslås det, at der fastsættes tilsvarende regler om fraværet fra arbejdspladsen på grund af deltagelse i uddannelse med SVU.

Det forventes ikke, at den foreslåede ændring vil medføre ændringer i de uddannelsessøgendes adfærd, men regelforenklingen vil medføre væsentlige lettelser i forhold til vejledning af ansøgere og arbejdsgivere og til udvikling og vedligehold af den digitale understøttelse af administrationen.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 14.

3.5. Administration af krav om tilbagebetaling

3.5.1. Gældende ret

Den uddannelsessøgende skal betale SVU samt tilskud til deltagerbetaling tilbage, hvis betingelserne for SVU ikke er opfyldt, og den uddannelsessøgende vidste eller burde vide dette. Styrelsen for Videregående Uddannelser rejser krav

om tilbagebetaling af SVU og oversender krav, der ikke betales, til inddrivelse i SKAT.

SVU-loven blev oprindeligt indført som led i finanslovs-aftalen for 2000. I den forbindelse blev der indgået en aftale mellem den daværende Finansstyrelse og den daværende Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte om overførsel af administration af krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt SVU til Finansstyrelsen. Tilbagebetalingskravene blev oversendt til inddrivelse umiddelbart efter forfaldstidspunktet. Finansstyrelsen fusionerede med Økonomistyrelsen i 2003, der fortsatte inddrivelse af SVU tilbagebetalingskravene indtil 2008, hvor man skiftede it-systemer, der i en periode ikke længere kunne understøtte inddrivelse af kravene. Opgaven overgik i denne periode til SKAT. Økonomistyrelsen blev nedlagt i 2011 og opgaven vedrørende tilbagebetaling af f.eks. statens uddannelsesstøtte (SU) blev af finansministeren tillagt Statens Administration.

3.5.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget overføres administrationen af tilbagebetalingskrav til Statens Administration, således at tilbagebetalingskravene fremover overføres hertil. Statens Administration administrerer også tilbagebetalingskrav i forhold til statens uddannelsesstøtte (SU). Da reglerne om tilbagebetaling af SU og SVU er enslydende, vil der være administrative fordele ved at lade krav om tilbagebetaling af SVU indgå i denne større sammenhæng. Det bemærkes, at antallet af SVU-tilbagebetalingskrav er faldende. Det skyldes dels, at SVU-ordningen blev begrænset ved lovændringen i 2010 om lavere støttesats og kortere støttetid, dels den yderligere begrænsning, der skete ved lovændring i januar 2014 om målretning af SVU til videregående uddannelse.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 15-16 og 23.

3.6. Tilsyn

3.6.1. Gældende ret

Styrelsen for Videregående Uddannelser fører efter bemyndigelse tilsyn med varetagelsen af de opgaver, der er henlagt til SVU-administratorer og uddannelsessteder. Vedkommende minister, kan fastsætte regler om tilsynet og om forvaltningsrevision af arbejdsløshedskassernes opgaver.

Tilsynet med arbejdsløshedskassernes SVU-administration sker ved, at arbejdsløshedskassernes revisorer afgiver revisionsprotokoller til styrelsen. Styrelsen gennemgår protokollater og påtaler eventuelt kritisable forhold over for arbejdsløshedskasserne.

Tilsynet med SVU-administrationen på voksenuddannelsescentre og professionshøjskoler og med uddannelsesstedernes forpligtigelser efter SVU-loven sker ikke på samme måde. Her udfører styrelsen det direkte tilsyn ved blandt andet løbende driftstilsyn og fysiske besøg, hvor sagsgange og arkiv m.v. besigtiges.

3.6.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget bemyndiges henholdsvis undervisningsministeren og uddannelses- og forskningsministeren til at

fastsætte regler om tilsynet, herunder om forvaltningsrevision af uddannelsesstedernes opgaver. Det er hensigten, at tilsynet med uddannelsesstederne, herunder i deres opgavevaretagelse som SVU-administrator, fremadrettet sker ved, at institutionernes revisorer afgiver revisionsprotokollater til styrelsen om administrationen af deres opgaver efter SVU-loven. Styrelsen gennemgår protokollater og påtaler eventuelt kritisable forhold. Udgifterne til institutionernes revisorer afholdes af institutionerne selv.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 21.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede harmonisering af beskæftigelseskravet, der medfører, at den uddannelsessøgende har været i beskæftigelse hos nuværende arbejdsgiver i mindst 26 uger, umiddelbart før uddannelsen begynder, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser, idet kravet blandt andet indebærer en stærkere aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet.

Med lovforslaget forenkles reglerne for at modtage SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse, idet bestemmelsen om, at SVU gives inden for et samlet støttesystem på højst 40 uger, fastholdes, mens de øvrige støtterammer foreslås ophævet. Forenklingen med en 40 ugers ramme indebærer teknisk set en mindre stramning, og en mulighed for at fremrykke ordblindeundervisning for voksne og danskuddannelse til voksne udlændinge m. fl. På baggrund af den hidtidige adfærd vurderes det dog ikke i praksis at indebære en ændret adfærd, hvorfor forenklingen ikke vurderes at indebære økonomiske konsekvenser.

Det foreslås, at den ugentlige uddannelsestid bliver på mindst 3 ugentlige undervisningstimer ved deltagelse i uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse. Da langt de fleste støttemodtagere har mere end 6 undervisningstimer om ugen, vurderes forenklingen ikke at indebære et ændret støtteomfang.

Samlet set vurderes lovforslagets forenklinger ikke at indebære økonomiske konsekvenser for staten.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Høring

Et udkast til lovforslag har i perioden den 3. oktober 2014 til den 30. oktober 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Akademikerne, AK-Samvirke, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Magisterforening, Danske Erhvervsskoler, Danske Regioner, Danske Universiteter, Erhvervsakademiernes Rektorkollegium, Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FTF, HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, LO, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Rigsrevisionen, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Dania, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Lillebælt, Erhvervsakademi MidtVest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi SydVest, Erhvervsakademiet Copenhagen Business Academy, Københavns Erhvervsakademi, Professionshøjskolen Metropol, Professionshøjskolen UCC, Professionshøjskolen University College Lillebælt, Professionshøjskolen University College Nordjylland, Professionshøjskolen University College Sjælland, Professionshøjskolen University College Syddanmark, Professionshøjskolen VIA University College, SIMAC, Svendborg, Skagen Skipperskole, Svendborg Søfartsskole, Århus Maskinmesterskole, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Copenhagen Business School - Handelshøjskolen, Danmarks Tekniske Universitet, IT-Universitetet i København, Københavns Universitet, Roskilde Universitet og Syddansk Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Administrative forenklinger i styrelsen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Der er tale om en forenkling af lovens titel.

Til nr. 2

Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsessøtte, der administrerer SVU-ordningen, blev den 1. oktober 2013 lagt sammen med Styrelsen for Universiteter og Internationalisering til en ny styrelse: Styrelsen for Videregående Uddannelser. Det foreslås derfor, at Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsessøtte overalt i loven ændres til Styrelsen for Videregående Uddannelser.

Til nr. 3

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 1, i SVU-loven, at uddannelsessøgende kan få SVU, når de er fyldt 25 år og indtil nået folkepensionsalder efter § 1 a i lov om social pension. Dog kan 20-24-årige uddannelsessøgende, efter § 2, stk. 2, få SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne. Støtten til de 20-24-årige uddannelsessøgende kan gives i en periode på op til 18 uger omregnet til heltid.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 2, bemyndiges undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke uddannelser, jf. SVU-lovens § 4, stk. 1, uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, få SVU til. Bemyndigelsen vil i første omgang blive anvendt til at fastsætte regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år kan få SVU til forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning for voksne, specialundervisning for voksne og danskuddannelse til voksne udlændinge med m.fl. Der vil med forslaget blive bedre muligheder for tidlig danskundervisning for voksne udlændinge, der er i beskæftigelse.

Det følger af dette lovforslag, at SVU til 20-24-årige uddannelsessøgende fremover gives inden for den samlede ramme på højst 40 uger omregnet til heltid, jf. § 5, stk. 1, i SVU-loven.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 10, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 4

Det er en betingelse for at få SVU, at den uddannelsessøgende er beskæftiget, og at den uddannelsessøgende har været beskæftiget i en periode forud for uddannelsens start. Kravene til omfanget af den forudgående beskæftigelse er imidlertid forskelligt ved ansøgning om SVU til henholdsvis uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og til videregående uddannelse.

Det følger således af SVU-lovens § 2, stk. 3, at det er en betingelse for at få SVU efter SVU-lovens kapitel 3 (SVU

til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse), at den uddannelsessøgende har været i beskæftigelse hos nuværende arbejdsgiver i mindst 26 uger, umiddelbart før uddannelsen begynder. Er den uddannelsessøgende sæsonarbejder, løsarbejder eller vikar, kan de 26 uger hos samme arbejdsgiver optjenes over en periode på 2 år.

For uddannelsessøgende, der søger om SVU efter SVU-lovens kapitel 4 (SVU til videregående uddannelse), er det en betingelse for at få SVU, at den uddannelsessøgende inden for en periode på 5 år, før uddannelsen begynder, har været i beskæftigelse svarende til mindst 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Er den uddannelsessøgende deltidsbeskæftiget, dog svarende til mindst 2 års fuldtidsbeskæftigelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, foreslås det, at det krav om forudgående beskæftigelse, som i dag gælder for ansøgning om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse, også skal gælde ved ansøgning om SVU til videregående uddannelse. Der skal forsat være tale om beskæftigelse hos en arbejdsgiver i Danmark.

Med forslaget forenkles reglerne om kravene til den forudgående beskæftigelse, og det vil som følge heraf blive nemmere at vejlede uddannelsessøgende og arbejdsgivere om ordningen, ligesom det vil forenkle administrationen af ordningen, herunder den digitale understøttelse, væsentligt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 5, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til nr. 5

Med forslaget ophæves SVU-lovens § 2, stk. 4, hvoraf følger, at det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende inden for en periode på 5 år, før uddannelsen begynder, har været i beskæftigelse svarende til mindst 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Er den uddannelsessøgende deltidsbeskæftiget, dog svarende til mindst 2 års fuldtidsbeskæftigelse.

Med de foreslåede ændringer i dette lovforslags § 1, nr. 4 og 5, bliver det krav om forudgående beskæftigelse, der følger af lovens § 2, stk. 3, fælles for ansøgninger om SVU til henholdsvis uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og videregående uddannelse. De nuværende forskelle i kravene til den forudgående beskæftigelse er med til at gøre reglerne komplicerede at vejlede om og administrere. Med et fælles krav til den forudgående beskæftigelse forenkles reglerne væsentligt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til nr. 6

Undervisningsministeren kan efter SVU-lovens § 4, stk. 2, fastsætte regler om uddannelsesstiden, herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsesstid kan være forskelligt for de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, det vil sige forberedende voksenundervisning, almen voksenuddannelse, gymnasial uddannelse og anden uddannelse på tilsvaren-

de niveau, og om, at der kan tildeles SVU til deltagelse i en kombination af de nævnte uddannelser.

Efter de gældende regler i § 24 stk. 3, i bekendtgørelse nr. 917 af 3. juli 2013 (SVU-bekendtgørelsen) er det en betingelse for, at der kan gives SVU til deltidsuddannelse, at den ugentlige uddannelsestid er mindst 6 timer. Dog kan der efter § 24, stk. 4, i SVU-bekendtgørelsen gives SVU til deltidsuddannelse til forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning for voksne eller specialundervisning for voksne, når den ugentlige uddannelsestid er mindst 3 timer. Tilsvarende fremgår det af § 26, stk. 3, i SVU-bekendtgørelsen, at det er en betingelse for tildeling af SVU, at den ugentlige arbejdstid er nedsat med mindst 6 henholdsvis 3 timer.

Bestemmelserne er udformet på baggrund af bemærkningerne til henholdsvis § 13 i den oprindelige SVU-lov, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 7209, hvoraf fremgår, at der ikke kan gives SVU til uddannelsestid, der er mindre end 6 timer om ugen, og bemærkningerne til § 4 i lov nr. 1456 af 22. december 2004 om udvidet adgang til SVU og særligt tilskud til virksomhedsrettet FVU, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 3105, hvoraf fremgår, at reglerne om den ugentlige uddannelsestid vil blive udformet sådan, at der som hovedregel fortsat stilles krav om mindst 6 timer om ugen, men således at der alene kræves 3 timer om ugen, når det drejer sig om forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne.

Med dette lovforslags § 1 nr. 5, foreslås det, at bestemmelsen om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsestid kan være forskellig, udgår. Reglerne om den ugentlige uddannelsestid ved deltagelse i uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse vil blive udformet sådan, at der, uanset hvilken uddannelse der er tale om, alene stilles krav om mindst 3 ugentlige undervisningstimer. Der er tale om en forenkling af reglerne, som vil lette vejledningen og administrationen af ordningen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til nr. 7

SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse gives i op til 40 uger omregnet til heltid. Dog kan undervisningsministeren efter lovens § 4, stk. 3, fastsætte regler om omfanget af den uddannelsessøgendes adgang til SVU til deltagelse i forberedende undervisning. Efter de gældende regler i § 12, stk. 3, i SVU-bekendtgørelsen, kan der således højst gives SVU til forberedende voksenundervisning i 18 uger omregnet til heltid.

Med forslaget udgår muligheden for at fastsætte regler om omfanget af den uddannelsessøgendes adgang til SVU til deltagelse i forberedende voksenundervisning. SVU til forberedende voksenundervisning skal, som det også er tilfældet for de øvrige uddannelser med SVU, alene kunne rummes inden for den samlede på 40 uger omregnet til heltid.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring i § 5, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 12, hvor det foreslås, at § 6, hvorefter voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt efter hidtil gældende lov om støtte til voksenuddannelse skal fradrages i perioden på 40 uger, ophæves.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 9

Med foreslåede ændring, der ophæver § 5, stk. 1, 2. pkt., bortfalder muligheden for at få SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne ud over perioden på 40 uger omregnet til heltid, jf. § 5, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 10, der ophæver § 5, stk. 2, om SVU i op til 18 uger til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne for uddannelsessøgende i alderen fra 20 år til 25 år og § 5, stk. 3, om SVU i op til 18 uger til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne for uddannelsessøgende, der ikke kan få SVU på grund af fradrag for støtte udbetalt før 1. juli 2000.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 10

Med den foreslåede ændring, der ophæver § 5, stk. 2, bortfalder muligheden for, at uddannelsessøgende, der er i alderen fra 20 år og op til 25 år, kan få SVU i indtil 18 uger omregnet til heltid til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne. De uddannelsessøgende i alderen fra 20 år og op til 25 år vil fortsat have mulighed for at få SVU, men nu inden for den samlede ramme på 40 uger.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 3, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Med den foreslåede ændring, der ophæver § 5, stk. 3, bortfalder muligheden for, at uddannelsessøgende, der ikke har flere klip i støtterammen på 40 uger som følge af fradrag for tidligere udbetalt voksenuddannelsesstøtte, kan få SVU i op til 18 uger omregnet til heltid.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring i § 5, stk. 4, der bliver stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 10, der ophæver § 5, stk. 2, om SVU i op til 18 uger til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne for uddannelsessøgende i alderen fra 20 år til 25 år og § 5, stk. 3, om SVU i op til 18 uger til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne for

uddannelsessøgende, der ikke kan få SVU på grund af fradrag for støtte udbetalt før 1. juli 2000.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 10, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 12

Med lovforslaget ophæves § 6 i SVU-loven. Det følger af den gældende bestemmelse, at voksenuddannelsesstøtte, der er udbetalt efter den hidtil gældende lov om støtte voksenuddannelse og tidligere lovgivning om støtte til voksenuddannelse, fradrages i det samlede støttesystem, hvorefter der kan gives SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse i op til 40 uger omregnet til heltid. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fradraget. Bestemmelsen har på nuværende tidspunkt udtømt sit formål, da de tidligere støtteordninger i praksis er udfaset.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til bemærkningerne til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 13

Den foreslåede ændring i § 12, stk. 2, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10, der ophæver SVU-lovens § 5, stk. 2 og 3. Det følger således af forslaget, at SVU gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge omregnet til heltid og sammenlagt højst i 40 uger omregnet til heltid, jf. § 5, stk. 1, og § 9, stk. 1.

Forslaget indgår som led i forenklingen af støttesystemet, og der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 10, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 14

SVU beregnes og tildeles på baggrund af en beregnet uddannelsestid og antallet af timer med fravær fra arbejdspladsen på grund af deltagelse i uddannelse med SVU. Der kan ikke gives SVU for uddannelsestid, der overstiger den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden. Med forslaget udgår muligheden for at fastsætte regler om, at den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden kan være forskelligt ved beregning af SVU til de uddannelser på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse, som der gives SVU til efter lovens § 4. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvor det foreslås, at mindstekravet til antallet af ugentlige undervisningstimer i alle tilfælde fastsættes til 3 timer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til nr. 15

Det følger af § 16 i SVU-loven, at den uddannelsessøgende skal betale SVU samt tilskud til deltagerbetaling tilbage, hvis betingelserne for SVU ikke er opfyldt, og den uddannelsessøgende vidste eller burde vide dette. Styrelsen for Videregående Uddannelser rejser krav om tilbagebetaling af SVU og oversender krav, der ikke betales, til inddrivelse i SKAT.

Med dette lovforslags § 1, nr. 14, kan vedkommende minister efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om Statens Administrations administration af krav om tilbagebetaling og kan bestemme, at Statens Administration kan træffe afgørelse om tilbagebetalingen. Statens Administration administrerer i forvejen tilbagebetalingskrav i forhold til statens uddannelsesstøtte (SU). Da reglerne om tilbagebetaling af SU og SVU er enslydende, vil der være administrative fordele ved at lade krav om tilbagebetaling af SVU indgå i denne større sammenhæng. Det er hensigten, at styrelsen fortsat vil rejse krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt støtte. De rejste krav om tilbagebetaling vil herefter blive oversendt til inddrivelse i Statens Administration. Klager over Statens Administrations afgørelser om tilbagebetaling af SVU kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, jf. § 22, stk. 3, i SVU-loven.

Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 16, og de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 16

Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1 og 2, og i § 22, stk. 3, er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 15, om Statens Administrations administration af krav om tilbagebetaling af SVU. Med de foreslåede ændringer i § 20, stk. 1 og 2, bemyndiges Statens Administration til at indhente og videregive de oplysninger om de uddannelsessøgende, der er nødvendige for tilbagebetaling af SVU. Det følger af den foreslåede ændring af § 22, stk. 3, at afgørelser truffet af Statens Administration kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15 og de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 17

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 19, hvor det foreslås, at arbejdsløshedskasserne fremover ikke længere skal virke som SVU-administratorer. Med de foreslåede ændringer i § 20, stk. 1 og § 21, stk. 6, udgår henvisningen til arbejdsløshedskasser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 18

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 19, hvor det foreslås, at arbejdsløshedskasserne fremover ikke længere skal virke som SVU-administratorer. Med de foreslåede ændringer i § 20, stk. 2 og § 21, stk. 4, udgår henvisningen til arbejdsløshedskasser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 19

Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at visse opgaver efter SVU-loven varetages af dels af uddannelsesstederne og dels efter forhandling med beskæftigelsesministeren af anerkendte arbejdsløshedskasser. SVU-ordningen administreres decentralt

af en række udvalgte uddannelsessteder og arbejdsløsheds-kasser, de såkaldte SVU-administratorer. SVU-administratorerne vejleder uddannelsessøgende og arbejdsgivere om SVU og modtager, kontrollerer og videresender ansøgninger om SVU til styrelsen. Styrelsen vejleder SVU-administratorerne og træffer afgørelse om SVU. Uddannelsessøgende, der er medlem af en arbejdsløshedskasse kan efter de gældende regler vælge, om ansøgning om SVU skal afleveres arbejdsløsheds-kassen eller til et af de uddannelsessteder, der virker som SVU-administrator. Arbejdsløsheds-kasserne modtager imidlertid tilsammen kun 3-4 pct. af den samlede ansøgningsmængde, og har som følge heraf forholdsvis svært ved at opretholde viden og erfaring på området. Det foreslås derfor, at arbejdsløsheds-kasserne fremover ikke længere skal virke som SVU-administrator. Vejledning og ansøgning om SVU vil fremover skulle ske ved henvendelse til henholdsvis et voksenuddannelsescenter ved ansøgning om SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse og til en af de udvalgte professionshøjskoler ved ansøgning om SVU til videregående uddannelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 20

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 19, hvor det foreslås, at arbejdsløsheds-kasserne fremover ikke længere skal virke som SVU-administratorer. Med den foreslåede ændring i § 20, stk. 2, udgår henvisningen til arbejdsløsheds-kasser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 21

Undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at visse opgaver efter SVU-loven varetages af dels af uddannelsesstederne og dels efter forhandling med beskæftigelsesministeren af anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Styrelsen for Videregående Uddannelser fører efter bemyndigelse tilsyn med de uddannelsesstedernes og arbejdsløsheds-kassernes varetagelse af opgaverne.

Med dette lovforslags § 1, nr. 21, der nyaffatter § 21, stk. 5, bemyndiges henholdsvis undervisningsministeren og uddannelses- og forskningsministeren til at fastsætte regler om tilsynet, herunder om forvaltningsrevision af uddannelsesstedernes opgaver. Det er hensigten, at tilsynet med uddannelsessteder, herunder i deres opgavevaretagelse som SVU-administrator, fremadrettet sker ved, at institutionernes revisorer afgiver revisionsprotokollater til styrelsen om administrationen af deres opgaver efter SVU-loven. Styrelsen gennemgår protokollater og følger op på eventuelt kritisable forhold. Udgifterne til institutionernes revisorer afholdes af institutionerne selv.

Styrelsen vil som hidtil kunne føre almindelig driftstilsyn og ad hoc tilsyn med blandt andet udtræk af nøgletal og indkaldelse af sager.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.6.

Til nr. 22

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 19, hvor det foreslås, at arbejdsløsheds-kasserne fremover ikke længere skal virke som SVU-administratorer. Med den foreslåede ændring i § 22, stk. 1, udgår henvisningen til arbejdsløsheds-kasser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 23

Den foreslåede ændring i § 22 a, stk. 1, er en konsekvens af den foreslåede ændring i dette lovforslags § 1, nr. 15.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at titlen til lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) foreslås forenklet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at titlen til lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) foreslås forenklet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at titlen til lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) foreslås forenklet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 5

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2015.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* præciseres det, at loven ikke finder anvendelse for ansøgninger om SVU, der er modtaget inden lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU),

§ 2. ---

Stk. 2. Uddannelsessøgende, der er i alderen fra 20 år og op til 25 år, kan få SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne, jf. § 5, stk. 2.

Stk. 3. For at få SVU efter kapitel 3 er det en betingelse, at den uddannelsessøgende har været i beskæftigelse, jf. stk. 1, nr. 2, hos nuværende arbejdsgiver i mindst 26 uger, umiddelbart før uddannelsen begynder. Er den uddannelsessøgende sæsonarbejder, løsarbejder eller vikar, kan de 26 uger hos samme arbejdsgiver optjenes over en periode på 2 år.

Stk. 4. For at få SVU efter kapitel 4 er det en betingelse, at den uddannelsessøgende inden for en periode på 5 år, før uddannelsen begynder, har været i beskæftigelse, jf. stk. 1, nr. 2, svarende til mindst 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Er den uddannelsessøgende deltidsbeskæftiget, dog svarende til mindst 2 års fuldtidsbeskæftigelse.

Stk. 5 og 6 ---

§ 4. ---

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesestiden, herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsesestid kan være forskelligt for de uddannelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om omfanget af den uddannelsessøgendes adgang til SVU til deltagelse i undervisning efter stk. 1, nr. 1.

§ 5. SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, stk. 1, gives inden for et samlet støtte-system (klippekort til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse) på højst 40 uger omregnet til heltid, jf. dog § 6. Der kan herudover opnås SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne i de perioder, der er nævnt i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Uddannelsessøgende, der er i alderen fra 20 år og op til 25 år, kan i indtil 18 uger omregnet til heltid få SVU til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne, jf. § 2, stk. 2.

Stk. 3. Uddannelsessøgende, der ikke kan få SVU inden for den periode, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., på grund af fradrag efter § 6, stk. 1, af støtte udbetalt før den 1. juli 2000, kan få SVU i op til 18 uger omregnet til heltid til forberedende voksenundervisning eller specialundervisning for voksne.

§ 1

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 364 af 9. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *titlen* udgår »(SVU)«.

2. Overalt i loven udgår »og Uddannelsesstøtte«.

3. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, kan få SVU til uddannelse efter § 4, stk. 1.«

4. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »efter kapitel 3«.

5. § 2, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

6. I § 4, *stk. 2*, udgår », herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsesestid kan være forskelligt for de uddannelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4,«.

7. § 4, *stk. 3*, ophæves.

8. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår », jf. dog stk. 6«.

9. § 5, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

10. § 5, *stk. 2 og 3*, ophæves

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om støttesystemet (klippekortet) og om administration af de perioder, der er nævnt i stk. 2 og 3.

§ 6. Voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt efter den hidtil gældende lov om støtte til voksenuddannelse, jf. § 23, stk. 2-4, og tidligere lovgivning om støtte til voksenuddannelse, fradrages i den periode, der er nævnt i § 5, stk. 1, 1. pkt. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fradraget.

§ 12. ---

Stk. 2. SVU kan gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge omregnet til heltid og sammenlagt højst i de perioder, der er nævnt i § 5, stk. 1-3, og § 9, stk. 1.

Stk. 3. ---

§ 13. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte nærmere regler om beregning af SVU, om at mindstekravet til den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden kan være forskelligt ved beregningen af SVU til de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-4, og om tildeling af SVU under kortere afbrudelser af undervisningen, der skyldes uddannelsesstedets forhold.

Stk. 6. ---

§ 16. ---

Stk. 2. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om tilbagebetalingen efter stk. 1. Det kan herunder fastsættes, at en afdragsordning bortfalder, hvis den uddannelsessøgende trods påkrav ikke betaler en ydelse.

Stk. 3. ---

§ 20. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse kan hos told- og skatteforvaltningen, andre offentlige myndigheder, private institutioner og arbejdsløsheds-kasser indhente de oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige for tildeling af, tilbagebetaling af og kontrol med SVU.

Stk. 2. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse kan til uddannelsesstederne og arbejdsløsheds-kasserne videregive de oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige ved varetagelsen af opgaver efter denne lov, jf. § 21, stk. 1.

Stk. 3. ---

§ 21. Vedkommende minister, jf. § 1, kan bestemme, at visse opgaver efter denne lov varetages dels af uddannelsesstederne, dels efter forhandling med beskæftigelsesministeren af anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Stk. 2. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om uddannelsesstedernes og efter forhandling med beskæftigelsesministeren om arbejdsløsheds-kassernes administration af opgaver efter stk. 1.

Stk. 3. ---

11. I § 5, *stk. 4*, der bliver stk. 2, udgår »og om administration af de perioder, der er nævnt i stk. 2 og 3«.

12. § 6 ophæves.

13. I § 12, *stk. 2*, ændres »§ 5, stk. 1-3, « til: »§ 5, stk. 1,«.

14. I § 13, *stk. 5*, udgår », om at mindstekravet til den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden kan være forskelligt ved beregningen af SVU til de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-4,«.

15. I § 16, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Vedkommende minister, jf. § 1, kan efter forhandling med finansministeren bestemme, at administration af krav om tilbagebetaling varetages af Statens Administration, og at Statens Administration kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU.«

16. I § 20, *stk. 1* og 2, og § 22, *stk. 3*, indsættes efter »Styrelsen for Videregående Uddannelser«: », Statens Administration«.

17. I § 20, *stk. 1*, og § 21, *stk. 6*, udgår »og arbejdsløsheds-kasser«.

18. I § 20, *stk. 2*, og § 21, *stk. 4*, udgår »og arbejdsløsheds-kasserne«.

19. § 21, *stk. 1*, affattes således:

»Vedkommende minister, jf. § 1, kan bestemme, at visse opgaver efter denne lov varetages af uddannelsesstederne.«

20. I § 21, *stk. 2*, udgår »og efter forhandling med beskæftigelsesministeren om arbejdsløsheds-kassernes«.

Stk. 4. Afgørelser, der træffes af uddannelsesstederne og arbejdsløshedskasserne efter stk. 1, kan undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse ændre efter klage eller på egen foranledning.

Stk. 5. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fører tilsyn med uddannelsesstedernes og arbejdsløshedskassernes varetagelse af opgaver efter stk. 1. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om tilsynet og om forvaltningsrevision af arbejdsløshedskassernes opgaver. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om, at ministeren eller Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fra uddannelsesstederne og efter forhandling med beskæftigelsesministeren fra arbejdsløshedskasserne kan kræve oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet.

Stk. 6. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse vejleder uddannelsessteder og arbejdsløshedskasser om SVU.

§ 22. Afgørelser truffet af uddannelsesstedet eller arbejdsløshedskassen, jf. § 21, stk. 1, kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse, inden 4 uger efter at vedkommende har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afgørelser truffet af undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse om beregning, tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af SVU kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger. Klagen skal indbringes, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

§ 22 a. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem den uddannelsessøgende eller arbejdsgiveren og uddannelsesstedet, arbejdsløshedskassen, restanceinddrivelsesmyndigheden, Undervisningsministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes.

21. § 21, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Undervisningsministeren, uddannelses- og forskningsministeren, Styrelsen for Videregående Uddannelser eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fører tilsyn med uddannelsesstedernes varetagelse af opgaver efter stk. 1. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om tilsynet og om forvaltningsrevision af uddannelsesstedernes opgaver. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om, at ministeren eller Styrelsen for Videregående Uddannelser eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse fra uddannelsesstederne kan kræve oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet.«

22. I § 22, stk. 1, udgår »eller arbejdsløshedskassen«

23. I § 22 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »Statens Administration«.

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 415 af 24. april 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 721 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 26 b. Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), har ikke ret til selvvalgt uddannelse efter dette kapitel.

§ 31. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke ydelser til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser, når ydelserne modtages fra en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt og ydelserne er omfattet af stk. 3. Ydelser omfattet af stk. 3 til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser medregnes ligeledes ikke, når de modtages ved ophør af et ansættelsesforhold. 1. pkt. gælder ligeledes for ydelser omfattet af stk. 3, som gives til personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser, gives til medlemmer af en fagforening, arbejdsløshedskasse eller pensionskasse samt gives til arbejdstagere som led i selvvalgt kompetenceudvikling i henhold til kollektiv overenskomst. Tilsvarende gælder for ydelser omfattet af stk. 3, som personer modtager fra staten i jobcenteret, eller som elever modtager fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Tilsvarende gælder for ydelser omfattet af stk. 3, der ydes af et uddannelsessted eller i medfør af § 73 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til personer, der deltager i uddannelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Tilsvarende gælder for tildeling af friplads efter lov om universiteter (universitetsloven) eller lov om stipendier til visse udenlandske studerende ved korte og mellemlange videregående uddannelser. Tilsvarende gælder for tilskud til deltagerbetaling, som ydes efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), samt for tilskud til deltagerbetaling, som ydes efter lov om støtte til voksenuddannelse (VUS), herunder støtte, der ydes efter § 23, stk. 3 og 4, jf. stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). Tilsvarende gælder for tilskud til deltagerbetaling, som ydes efter § 73 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til personer, der deltager i uddannelse, som er omfattet af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) eller lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Stk. 2-6. ---

§ 47 ---

Stk. 2. Til kursister, som får udstedt bevis for en samlet enkeltfagseksamen, tilbagebetales deltagerbetalingen, jf. stk. 1, med fradrag af tilskud til deltagerbetaling, der er ydet i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). Dette gælder dog ikke for kursister med en videregående uddannelse.

1. I § 26 b udgår »(SVU)«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, foretages følgende ændring:

1. Tre steder i § 31, *stk. 1*, udgår »(SVU)«.

§ 4

I lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 880 af 8. august 2011, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 634 af 16. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 47, *stk. 2, 1. pkt.*, og i *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »(SVU)«.

Stk. 3. Til hf-enkeltfagskursister, som får udstedt bevis for bestået prøve i hvert fag i en fagpakke, der er adgangsgivende til mellemlange videregående uddannelser, tilbagebetales deltagerbetalingen, jf. stk. 1, for de fag, der indgår i fagpakken, med fradrag af tilskud til deltagerbetaling, der er ydet i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). Dette gælder dog ikke for kursister med en videregående uddannelse.

Stk. 4 og 5. ---

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2015.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om SVU, der er modtaget inden lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.